

Wiesław Łukawski

Adwokaci cudzoziemcy życzliwi Polsce

Palestra 32/3(363), 129-130

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czynnościach powinien być wyrażony w nowym odpowiednim brzmieniu przepisu art. 277 § 1 k.p.k.

26. Prezes sądu powinien z urzędu lub na' wniosek stron skierować sprawę na posiedzenie (art. 299 k.p.k.), jeżeli uzna, że podejrzany, uprawniony do korzystania z obrony obligatoryjnej w postępowaniu przygotowawczym, nie miał obrońcy lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których udział jego był obowiązkowy. W związku z tym postuluje się odpowiednie uzupełnienie przepisu art. 299 § 1 pkt 2 k.p.k. W posiedzeniu wyznaczonym w tej sprawie obowiązkowy udział obrońcy podejrzanego korzystającego z obrony obligatoryjnej powinien być zagwarantowany przez odpowiednio uzupełniony przepis art. 299 § 2 k.p.k.

27. Instytucja obrony obligatoryjnej, obowiązująca na zasadzie art. 70 § 1 k.p.k. także w postępowaniu przygotowawczym, będzie mieć rzeczywiste znaczenie wtedy, gdy w k.p.k. wyraźnie zostaną wymienione czynności, w których udział obrońcy wykonującego taką obronę jest obowiązkowy. Za takie czynności należy uznać przesłuchanie podejrzanego, czynności niepowtarzalne, udział w przesłuchaniu biegłych oraz czynności przewidziane w art. 277 § 1 k.p.k.

28. Proponuje się uściślenie i ujednoczenie określeń i pojęć ustawowych występujących w postępowaniu przygotowawczym (jaki czyn, czyn zarzucany, czyn zabroniony, przestępstwo, wina, orzeczenie o winie, rozstrzygnięcie, stosunek prawny itp.) oraz ściśle określenie warunków uzasadniających odstępstwo od przyjętych zasad.

adw. dr Wiesław Łukawski

2.

Adwokaci cudzoziemcy życzliwi Polsce

Redakcja Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich, pragnąc wykorzystać wszelkie materiały w swych dalszych pracach dotyczących historii adwokatury polskiej oraz powszechnej historii adwokatury, kompletuje również dane biograficzne i faktograficzne odnoszące się do tych adwokatów, którzy choć nie byli Polakami, okazali jednak szczególną życzliwość dla Polaków i sprawy polskiej.

Jest wielu takich właśnie adwokatów, niejednokrotnie o wysokim autorytecie zawodowym, którzy w sposób publiczny manifestowali swą życzliwość dla sprawy polskiej, szczególnie w okresie zaborów. Spośród adwokatów Rosjan wymienić tu można np. adw. księcia Urusowa, adw. Tuczaninowa, adw. Andrejewskiego, spośród adwokatów niemieckich wymienić można np. adw. Vincence'a Deycksa i adw. Kocha (obrońcę Jakubowskiego),

a spośród adwokatów francuskich — adw. Floqueta (przywitał on w swoim czasie w Paryżu cara rysyjskiego słowami: *vive la Pologne!*).

Po skompletowaniu tych materiałów zostaną one w stosownej formie opublikowane.

Dane dotyczące osób i faktów, świadczących o okazywaniu sympatii dla sprawy polskiej, OBA prosi przesłać pod adresem **Redakcji Słownika Biograficznego Adwokatów polskich:**

Szczecin, ul. Narutowicza 3 lub
Szczecin 6, Skrytka pocztowa nr 145

adv. dr Wiesław Łukawski

Orzecznictwo Sądu Najwyższego

1.

GŁOSA

do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25.II.1986 r. VI KZP 52/85¹

Teza głosowanej uchwały ma brzmienie następujące:

Ujawnienie prawdy przez sprawcę przestępstwa określonego w art. 241 § 1 lub 2 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. oraz w art. 241 § 3 i 4 k.k. nie później niż przy pierwszym

I. Łapownictwo nie pozostawia wprawdzie z reguły materialnie uchwytnych śladów swego wystąpienia, ale wiadomości o tym przestępstwie mają przynajmniej osoby w nim uczestniczące. Ponieważ wręczający z różnych powodów ryzykuje mniej od przyjmującego w razie ujawnienia

przesłuchaniu w postępowaniu karnym stanowi w myśl art. 243 § 4 k.k. podstawę do możliwości zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, a nawet do odstąpienia od jej wymierzenia także w wypadku, gdy organ powołany do ścigania znał okoliczności czynu z innych źródeł.

przestępstwa, przeto częściej liczyć można na informacje pochodzące od niego. Pomyślany dla rozbicia solidarności dwóch działających wspólnie, aczkolwiek na różnych płaszczyznach, przestępców przepis art. 243 § 4 k.k. pozwala w stosunku do wręczającego na zastosowanie nadzwyczajnego złago-

¹ Uchwała wraz z uzasadnieniem opublikowana została w OSNKW nr 9—10/1986, poz. 71.